Anul III — Sibiiu, Mercuri în 22 Octomvrie (3 Noemvrie) 1886 — Nr. 243

Abonamentele

Pentru Sibiiu:
1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarchie:
1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:
1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare ḑi de lucru

Inserțiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea: Sibiiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un numĕr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc. Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiiu, 21 Octomvrie st. v.

Marea adunare națională bulgărească s'a întrunit și după scirile ce ne vin din Tîrnova ea își va termina lucrările în timp de câteva ḑile și este probabil, că va alege pe Prințul Waldemar din Danemarca, fratele Țarevnei, al Princesei de Wels și al Regelui Greciei, adecă un om nu numai agreat de Rusia, ci totodată și foarte bine înrudit.

Vom vedè, dacă scirea aceasta se adeveresce ori nu. Deocamdată putem sĕ ne mulțumim cu succesul, pe care 'l-a obținut regența. Căci un succes este întrunirea în toată liniștea a marei Sobranii. Cestiunea legalității alegerilor pare a se fi înlăturat, și prin aceasta s'a recunoscut validitatea unui act de independență sĕvîrșit de Bulgari. Al doilea act de independență are sĕ fie însași alegerea, și este în interesul Bulgariei, ca și validitatea acestui act sĕ fie recunoscută. E dar' probabil, că Bulgarii vor alege pe vre-unul dintre candidații agreați de Rusia, îndeosebi pe Prințul Waldemar.

Astfel conflictul se va înlătura, Bulgaria își va păstra posițiunea de până acum, dar' înrîurirea rusească va fi cu atât mai puternică în Peninsula-Balcanică și Bulgarii vor trebuì sĕ se lupte fără de curmare, ca sĕ nu cadă în cele din urmă sub stăpânirea rusească.

Adecă cestiunea nu se resolvă deocamdată.

De ce nu se resolvă acum, aceasta o înțelegem, dacă ne dăm seamă despre cele-ce se petrec la noi.

Nimeni în întreaga Europă n'a făcut pentru independența Bulgariei mai multă gălăgie ca Maghiarii, care prin ḑiare, pe uliță și din parlament 'i-au îndemnat pe Bulgari sĕ 'i-se opună Țarului cu toată hotărîrea.

Acum însĕ tot din parlamentul Ungariei se constată, că monarchia noastră e incapabilă de acțiune, pentru-că finanțele Ungariei sûnt de tot sdruncinate.

E foarte instructivă coincidența aceasta.

Dar' sĕ vedem, care va fi resultatul alegerii.

Presa
despre
budgetul Ungariei.

„Neue Freie Presse“, un organ destul de devotat dlui Tisza, scrie în numĕrul seu din 31 Octomvrie n. a. c.:

Piața de bani nu are misiunea de a moralisa. Motorul afacerilor nu e perfecționarea moralei, ci egoismul, care poate duce pe oameni la o mărime eroică, dar' îi duce și la greșeli condamnabile. A fost un egoism greșit, când bursa din Viena prin atitudinea ei față cu budgetul ungar a premiat o administrație rea. Cum! n'au bancherii din Viena atâta scoală financiară, spre a aprețuì importanța cifrelor expuse în parlament de contele Szapáry? Ungaria are un deficit mai mare de douĕḑeci și douĕ milioane; ea trebue sĕ facă un împrumut de 18 milioane numai pentru întregirea cassei; pentru acoperirea unei părți din erogate îi trebue alte 10 milioane, ea trebue sĕ acopere și creditul supletor anunțat, care actual e preliminat cu 3 milioane. Trebuința de credit se urcă acum la frumoasa sumă de 54 milioane, și se va urca încă până la sancționarea budgetului financiar fără îndoeală la **60 milioane.** Are bursa oare causă de a se bucura, când o țeară, care 'și-a câștigat conducerea politică a monarchiei, își prădează cele mai bune puteri ale ei, urcă veniturile, împovărează până la nesuferit civii sei, și cu toate aceste alt resultat nu poate dovedì, decât o progresiune rapidă a datoriilor, decât amenințătoarea crisă economică? Dacă ar fi numai atâta. Sĕ se cetească numai expunerea oficială a preliminarului, și se va convinge ori-și-cine, că asigurările sĕrbătoresci ale guvernului nu dau cuvenita garanție pentru o reformă a politicei financiare, se va convinge ori-și-cine, că drumul, care a dus la trecerea preste douĕḑeci și douĕ milioane, încă nu a fost părăsit. Trebuințele unor resorturi au fost mărite, pentru a ajunge la o consonanță cu trebuința faptică; cheltuelile căilor ferate de stat au fost mărite cu privire la socotelile finale, ear' veniturile micșorate. Aceste date oficiale formează mărturisirea, că preliminarul acestui an stă pe un temeiu neadevĕrat, că deficitul preliminarului e cu mult mai mare. Lipsa de sinceritate, prin care are sĕ se legene parlamentul în siguranță, e un rĕu cu mult mai mare, decât mărimea enormă a trebuinței de credit; și anume că cele dintâiu mijloace de ajutor sûnt: sinceritatea și cunoscința de sine.

Se plătesce ca sĕ cetească omul un budget maghiar. Sĕ-'l vedem acela, care s'a decis în primăvara anului curent. Acesta e vestitul capitol al datoriilor de stat, și care, dacă se socotesc și prestațiunile căilor ferate de stat, și ale celor private garantate prin stat, se culminează în o recerință de *o sută optḑeci milioane.* Această sumă îngrozitoare nu cuprinde însĕ toate îndatoririle anuale. O numĕrare fugitivă arată, că în ascuns se mai află datorii de diferite categorii încă ale celor 18 resorturi, și cari datorii afară de Ungaria cu greu vor fi cunoscute. Motivarea acestor datorii e câte odată de tot comică. Pentru vêndarea în grabă a bunurilor statului, a contras ministerul de finanțe o datorie de scrisuri fonciare, pentru înființarea unui acueduct în folosința universității din Cluj earăși se cere un credit anumit, și așa se contrag pe această cale ascunsă milioane și earăși milioane, dar' nici sumulița de 40.000 nu se desconsideră. Ministrul de culte e mai ales un făcĕtor pasionat de datorii, și numai în resortul seu figurează mai mult ca 12 soiuri de împrumuturi. Tot acea fisionomie străină poartă și investițiunile. Fiecare carte ce se procură își are împărțirea în resortul acesta; și aceasta nu e exagerare, ci adevĕr limpede. Îngrădirea facultății de medicină, arangiarea unei grădini prelângă institutul fisical, procurarea unor microscoape, întregirea bibliotecii universității din Cluj, toate aceste sûnt renumitele investițiuni, cari nu se alătură deficitului comun, căci veḑi Doamne, sporesc averea națională. Cu o astfel de metodă de a expune budgetul, toate se pot dovedì, fiecare se poate înșela, care nu are norocul de a vedè afacerile cu ochii, toate se pot dovedì, chiar și presupunerea absurdă, că contele Szapáry e un mare și bun ministru de finanțe. Apoi zace în budgetul expus o mare lipsă de sistematică, așa încât cu greu se poate cineva orienta. Acoperirea cu iarbă a unui mic loc, odată se induce sub pomposul titlu: erogate transitorice, ear' de altă-dată vedem indus acest op al artei grădinăritului cu mare pompă ca investițiune. Traista de scoală a băieților nostri conține o sumă de astfel de investiții, și e de mirat, cu ce puțină glagă se guvernează astădi lumea.

Dar' bursa se veselesce într'un moment, când însuși parlamentul ungar e cuprins de seriositatea situației și nu se poate subtrage dela puternica impresiune, ce a produs-o budgetul.

Cum are sĕ se sfîrșească aceasta? Contele Szapáry e deja aḑi constrîns sĕ anunțe, că s'au întêmplat noue treceri, și trebue însuși sĕ admită, că budgetările sale, profețările și așteptările sale sûnt numai de o valoare foarte problematică. Ce sĕ ḑică omul la aceea, că în Ungaria chiar acele întrate se proiectează cu mai mult, pe care dl Dunaievski, care încă nu e un pesimist, le-a expus în budgetul seu prin sume mai mici? s'au întrecut și cele mai rele temeri, ce le aveau oamenii cu privire la preliminar.

Într'un an, când moșierii au cele mai mari nedumeriri și au de a se lupta cu cele mai grele perplexități, așteaptă contele Szapáry un venit mai mare dela dările directe precum și dela timbre și competențe. După o periodă de abia ḑece ani Ungaria se află în același pericol, din care a mântuit-o bĕtrânul Ghyczy. Ce e drept, creditul ei încă nu e alterat, dar' basa aceluia se clătină. Deficitul a crescut grozav, îndatorirea e până acum deja apăsătoare, și ar fi cea mai mare norocire pentru Ungaria, dacă 'și-ar găsì și astădi omul, care ar pune stavilă primejdiei, până nu e încă târḑiu. Astfel nu mai merge. Numai nebunii pot sĕ creadă, că capitalul austriac sau cel european va întinde Ungariei pe an vre-o șeseḑeci de milioane, va închide ochii, când favorul cametei obicĭnuite încuragiază cabinetul, va continua o politică de finanțe, care ruinează adûnc statul. Ce mijloace de mântuire poate proiecta contele Szapáry? Mărirea dării de transport, ce ar atinge tare și căile ferate comune, de abia că se va aproba decătră parlament și în fața mărimii deficitului puțin poate sĕ se iee în considerare. Prin împrumuturile necesare deja se va suì scăḑĕmêntul câștigului ordinar cu alte trei milioane. Rĕul pretinde o cură radicală și numai atunci poate dispărè, dacă Ungaria va subordona acestui scop suprem întreaga sa direcțiune politică, administrația sa și vieața sa publică. Va posede oare dl de Tisza, va posede parlamentul ungar acea putere morală, ce o pretinde un asemene moment?

Noi ne temem, că în Ungaria oamenii nu cuprind îndestul importanța situațiunii. Cu actuala politică de finanțe sûnt cu mult mai multe interese încopciate, decât sĕ nu se impună în calea unei reforme radicale mii de pedeci. Oamenii se vor acăța de lucruri exterioare. Contele Szapáryi afirmă, că el nu va procede în anul viitor la dotațiunea casselor. De câte-ori n'am trebuit noi sĕ auḑim aceste promisiuni goale? Ministrul de finanțe însuși declară, că împrumutul e inevitabil. Ce are de a face, dacă se va contrage

---

Foița „Tribunei“.

Sgârcitul.

Comedie.

De **Molière.**

Persoane:

Harpagon.
Anselm.
Cleant, fiiul lui Harpagon.
Elisa, fiica lui Harpagon.
Valerie, fiiul lui Anselm.
Mărioara, fiica lui Anselm.
Frosina.
Jupân Simon.
Jupân Jaques.
Săgeată, servitorul lui Cleant.
Claudia.
Bob-de-ovĕs, servitorul lui Harpagon.
Mierluță, servitorul lui Harpagon.
Un comisar.

Actul âmtâiu.

Scena I.

Valerie și Elisa.

Valer. — Ce-i! — drăgălașo Elisă, te pui pe gânduri, după scumpele încredințări ce ai binevoit a-'mi da! Te vĕd suspinând, sĕrmanul de mine, în mijlocul bucuriei mele! Spune-'mi, e oare aceasta o părere de rĕu, pentru-că m'ai făcut fericit? nu cumva te căiesci de făgăduința ce mărturisirile mele călduroase te-au făcut sĕ-'mi dai?

Elisa. — Nu, Valerie, nu pot sĕ mĕ căiesc de nimic din cele ce am făcut de dragul d-tale; mĕ simt purtată la toate aceste de o prea dulce pornire; nu am nici chiar puterea de a dorì, ca lucrurile sĕ fie într'altfel. Dar', ca sĕ-'ți spun adevĕrul, isbutirea mĕ umple de nedumeriri; și prea mult mĕ tem, ca nu cumva sĕ te iubesc mai mult decât ar trebuì.

Valer. — Dar' de ce ai putè sĕ te temi, Eliso, în bunele aplecări ce ai pentru mine?

Elisa. — Sĕrmana de mine! — de o sută de lucruri deodată: de mânia tatălui, de mustrarea familiei, de judecata lumii, însĕ mai mult decât de toate, Valerie, de schimbarea inimii d-tale și de acea rĕceală neomenoasă, cu care cei de sexul d-tale de cele mai multe-ori rĕsplătesc prea călduroasele doveḑi de un amor nevinovat.

Valer. — Ah! nu-'mi face nedreptatea de a judeca despre mine după ceilalți: bănuiesce-mĕ de ori-și-ce, Eliso, numai nu, că voiu lipsì dela cele ce-'ți datoresc. Mai mult te iubesc decât sĕ o pot face aceasta, și amorul meu va ținè cât vieața mea.

Elisa. — Ah, Valerie, toți vorbesc în felul acesta. Toți oamenii își seamănă în cuvinte, și numai faptele sûnt ceea-ce dă pe față deosebirile dintre dînșii.

Valer. — Îndată, dar', ce singure faptele dau pe față ceea-ce sûntem, așteaptă cel puțin, ca după ele sĕ judeci despre inima mea, și nu căuta, ca din temerile nedrepte ale unei supĕrăcioase prevederi sĕ mĕ scoți vinovat. Nu mĕ ucide, te rog, cu loviturile dureroase ale unei bănuieli ocărîtoare; și lasă-'mi timp sĕ te conving prin mii și mii de doveḑi despre onestitatea jurămintelor mele.

Elisa. — Vai! ce lesne întrăm în vederile oamenilor, pe care îi iubim! Da! Valerie, eu îți cred inima incapabilă de a mĕ înșela. Cred, că mĕ iubesci cu un adevĕrat amor, și că îmi vei fi credincios; nu voiesc de loc a mĕ îndoì despre aceasta, și-'mi ascund numai amarul ce mĕ cuprinde de frica mustrărilor ce ar putè sĕ 'mi-se facă.

Valer. — Dar' pentru-ce această neliniște?

Elisa. — Nu m'aș îngrijia de loc, dacă toată tumea te-ar vedè cu ochii cu care te vĕd eu; și găsesc chiar în faptele ce ai sĕvîrșit destule cuvinte pentru cele ce fac de dragul d-tale. Inima mea se apĕră cu vrednicia, despre care ai dat doveḑi și găsesce un ajutor în recunoscința, prin care cerul mĕ leagă de d-ta. Îmi aduc în tot ciasul aminte pericolul înspăimêntator, care pentru întâia oară ne-a pus față în față, acea mărinimie uimitoare, care te-a făcut sĕ-'ți pui în joc viața, spre a scăpa pe a mea de mânia valurilor, acea îngrijire plină de gingășie, ce ai revĕrsat asupra mea după-ce m'ai scos din apă și jertfele neîncetate ale unui amor cald, pe care nici timpul, nici greutățile n'au putut sĕ-'l abată din cale și care, făcêndu-te sĕ-'ți uiți atât rudele cât și patria, îți opresce pașii la acest loc, îți ține aici, numai de dragul meu, soartea ascunsă sub vĕlul unei prefaceri nevinovate și te face, ca, spre a putè sĕ me veḑi, sĕ primesci sarcina de fecior, în casa tatălui meu. Fără îndoială, toate aceste deșteaptă cele mai minunate simțeminte în sufletul meu; și atât e destul, spre a mĕ justifica în ochii mei însami pentru făgăduința ce 'ți-am dat: însĕ aceasta nu e destul, poate, spre a o justifica în ochii altora, și nu sûnt sigură, că alții vor împărtăși simțemintele mele.

Valer. — Din toate cele ce ai ḑis nu e decât amorul meu meritul, pe care doresc sĕ-'l am în ochii d-tale; ear' cât pentru mustrările ce-'ți faci, tătăl d-tale însuși își dă chiar numai prea multă osteneală spre a te justifica înaintea tuturora; atât sgârcenia lui necumpĕtată, cât și asprimea purtărilor lui față cu copiii sei ar putè sĕ desvinovățească lucruri cu mult mai nepomenite. Iartă-mĕ, drăgălașo Elisă, dacă vorbesc despre dînsul astfel înaintea d-tale. Scii prea bine, că, dacă e vorba de aceasta, nu putem sĕ-'l grăim de bine. Dar', în sfîrșit, dacă voiu isbutì, cum sperez, sĕ-'mi găsesc ear' părinții, nu vom avè sĕ ne dăm multă osteneală, ca sĕ reușim a-'l dispune în favorul nostru. Aștept cu nerăbdare noutăți; și voiu merge eu însumi sĕ le caut, dacă ar fi ca ele sĕ întârḑie.

Elisa. — Nu! Valerie! — te rog, nu te depărta de aici, ci îți dă toată silința sĕ te pui bine cu tatăl meu.

Valer. — D-ta veḑi cum m'am pus pe lucru, veḑi îndemânatecele îndatoriri, de care a trebuit sĕ mĕ folosesc, spre a face sĕ fiu primit în serviciul lui, masca de simpatie și de comunitate de simțeminte ce am pus spre a-'i plăcè și cum mĕ prefac în toate ḑilele față cu dînsul, spre a-'mi câștiga iubirea lui. Fac progrese minunate; și mĕ încredințez, că, spre a câștiga pe oameni, nu e nici o cale mai bună decât aceea, de a te împodobì înaintea lui cu inclinațiunile lor, de a te ameți de maximele lor, de a tămâia slăbiciunile

cu vre-o câteva luni mai de vreme sau mai târdiu? Monarchia stă în faţa unei trebuinţe de credit de nouĕdeci de milioane, şi noi admirăm curagiul, cu care întimpină bursa un asemene fapt, indolenţa, cu care apreţiază nouele treceri de budget ungare şi mărimea deficitului. Chiar dacă s'ar face abstracţiune dela depunerea datoriei, dela înstrăinarea domeniilor de stat, şi s'ar lua în considerare numai diferenţa calculată dintre întrate şi eşite, împrumutul cassei, trecerea, creditul supletor pentru expoziţie, — adevĕratul deficit în gospodăria statului ungar ar face patruĕeci şi cinci de milioane. Suma trebuinţei însĕ, care nu se acopere din dări, ci din înmulţirea datoriilor, se va urca la aproape **şesĕeci de milioane.** Această încurcătură s'a ivit în mijlocul păcii, fără de nici un eveniment extraordinar, între împregiurări, care corĕspund pe deplin adevĕratei structuri a statului, şi nu s'a născut din un incident, cu care va şi dispărè. Sĕ ne închipuim, că până la finea anului viitor nu se va schimba în Ungaria nici măcar un fir de năsip. Care va fi consecuenţa? E posibil, ca împrumutul cassei sĕ nu se înnoească, dar' deficitul încă tot va face patruĕeci de milioane, şi tot aşa va merge mai departe, până când în Ungaria va învinge părerea, că splendoarea politică se întunecă, dacă sdruncinarea financiară devine periculoasă pentru independenţă. Periodul cametei, ce începe a decădè, încă nu a trecut, entusiasmul pentru rente se va mai aprinde încă odată, dar' un guvern, care ar voì sĕ-'şi întocmească budgetul după creditul seu, ar duce desigur ţeara la un ruin financiar. Mai e încă posibilă o întoarcere, dar' ajutorul e pendent dela prevederea ministrilor ungari, că un program financiar, ce n'are alt razim, decât posibilitatea unui împrumut, are sĕ fie însoţit de cele mai periculoase consecuenţe.

O voce slovăcească.

Die magyarische Staatsidee, Kirche und Nationalitäten in Ungarn. Geschildert von einem Slovaken.

(Urmare.)

„Statul are în adevĕr dreptul de a ordona sau de a oprì, în care limbă şi literatură îi este permis cetăţeanului de a se cultiva sau a nu se cultiva? Puterea statului se întinde ea şi asupra consciinţei şi a vieţii spirituale a cetăţenilor statului? Poate statul sĕ mĕ oprească a cultiva literatura slavă, şi dacă cu miile cei de un neam cu mine au aceeaşi dorinţă, nu este permis sĕ ne reunim a întemeia reuniuni de lectură, reuniuni literare, scoale, cu toate că recunoascem supremaţia limbei maghiare ca limbă diplomatică. Numai campaniile cuceritoare ale lui Tamerlan şi Dzengiscan nu erau permise, ear' nimicirea nisuinţelor culturale ale unui popor, sĕ fie permise, sĕ fie comandate de patriotism? Dacă în Ungaria există scoale slave, reuniuni literare slave, libertate pentru presa slavă, unitatea culturii, autocraţia exclusivă a culturii maghiare este cu neputinţă. Pentru-ce dar' s'a scornit înzadar sau din ură cuvêntul unitatea culturii?“

„Dacă esenţa statului poliglot şi a ordinei publice este în unitatea naţională maghiară, ar trebuì dinastia depusă şi presidentul academiei de sciinţe ales rege, senatul universităţii ministri şi doctorii comiţi-supremi. . . . .“

Autorul continuă în tonul acesta şi ajunge în fine la conclusiunea, că pretensiunile Maghiarilor merg aşa de departe, încât pretind dela tată, ca în mijlocul familiei, învĕţătorul între copiii ţeranului, preotul pe amvon, şi când primesce mărturisirea în scoală, sĕ fie diplomaţi universali maghiari şi profesori de limba maghiară. Autorul mai spune, că s'a făcut şi propunerea a se crea institute de muieri lăptătoare maghiare. Scopul acestor institute după propunere ar fi din comunele slave a alunga pe mamele slave. Propunerea aceasta a aflat sprigin serios tocmai într'un organ de publicitate al unei reuniuni de cultură. Soiul acesta de reuniuni de cultură adună bani, pentru-ca sĕ poată ajusta fete maghiare, care prin măritat sĕ maghiariseze pe bărbaţii naţionalităţilor.

Din toate aceste autorul deduce mai de parte, că compatrioţii maghiari ţintesc, ca în Ungaria vieaţa socială întreagă sĕ aibă colorit maghiar, cu toate că demonstră mai departe, că garanţia patriotismului nu e de a se căuta în unitatea limbii.

„Nu este de ajuns, ĕice mai de parte autorul, că naţionalităţile, Slovacii, Germanii, Sêrbii, Românii locuesc împreună cu poporul maghiar, după analogia unei convieţuiri onorabile, pacînice, în concordie cetăţenească, după care analogie bărbatul dă femeii numele seu propriu şi o representează în lume, dar' cu toate aceste nu numai că nu-'i nimicesce personalitatea, ci o perfecţionează şi o nobilitează şi în fericirea ei îşi caută fericirea proprie, până când femeia prin lucrarea ei în tăcere, în linişte în casă, contribue la fericirea vieţii familiare întregi; patriotismul maghiar, cum se înţelege astăĕi, pretinde, ca naţionalităţile sĕ fie faţă cu poporul maghiar în raportul, în care este servitorul faţă cu domnul, în care raport domnul şi din consideraţiune către posiţiunea sa, îngrijesce de livreaua servitorului şi pre cât se poate îl tratează bine, se interesează de sănĕtatea şi puterea lui trupească, fiindcă poate aceste le exploatează în folosul seu, nu-'i permite însĕ sĕ ĕică nici un cuvênt în de ale economiei casei lui şi respinge cu indignaţiune ori-ce pretenţiune la convingere, proprie, la cugetare şi judecată independentă ca o cutezare obraznică“.

Partea primă a broşurii autorul o termină reasumând cele de până acì în chipul următor:

„Guvernul unguresc a nimicit reuniunea de cultură a Slovacilor „*Slovenska Matica*“ şi a confiscat fondurile ei de preste 100,000 fl. Şi ca sĕ nu 'i-se poată imputa barbarism şi comunism, guvernul, cu ajutorul banilor adunaţi dela acesti Slovaci săraci, a întemeiat o reuniune proprie de cultură austro-slovacă. Ce fel de reuniune de cultură este aceasta se poate vedè din cele ce urmează:

1. „Organisatorii reuniunii acesteia sûnt vicecomiţii, funcţionari publici de ai statului, deputaţi de ai ţerii, bărbaţi de ai politicei şi nu de ai sciinţei;

2. „Statutele reuniunii acesteia nici până acum nu sûnt publicate;

3. „Acesti domni diplomaţi şi politici nu sciu nici baremi vorbì slovăcesce, sûnt cei mai înverşunaţi inimici de moarte ai limbei slovace şi cei mai zeloşi campioni ai ideii naţionale maghiare de stat; *)

4. „Domnii acestia sûnt totodată propagatorii, presidenţii şi membrii reuniunilor de cultură (?) maghiarisătoare, care reuniuni, după-cum este cunoscut, au purces din idea unui stat naţional, maghiar de cultură;

5. „Domnii acestia s'au constituit într'un comitet, care singur se înnoesce, aşa încât membrii, cari întră, n'au drept de a decide asupra opurilor literare (!), ce sûnt a se eda şi de a alege comitetul;

6. „Domnii acestia nu tăinuesc, că scopul reuniunii ar fi a face, ca cu timpul averea bănească a *Slovenska Maticei* sĕ dispară, fiindcă este incompatibil cu idea maghiară de stat, ca Slovacii sĕ aibă cultura lor naţională, inteligenţă proprie cu sentimente naţionale, după-ce în Ungaria (maghiară), nu este permis sĕ existe foculare pentru o cultură nemaghiară;

7. „Reuniunea aceasta îşi sustentează vieaţa din avere străină şi câştigată pe cale ilegală.“

„Procedura Slovacofagilor, ĕice autorul mai departe, acestia o justifică cu parola ameninţătoare: panslavismul, care nu e altceva, decât o migrenă, o histerie politică pentru Maghiari.

„Resultatul desvoltării libere naţionale a Slovacilor, Sêrbilor etc., în Ungaria nu ar fi panslavismul politic — deoare-ce între singuraticele poporaţiuni slave domnesce acelaşi antagonism, care domnesce între Englezii britanici şi americani, Germanii de Nord şi de Sud (?), din contră: resultatul ar fi, raporturi pacînice politice între Ungaria, Sêrbia, Rusia, bucurie reciprocă, frăţească de progres în cultură de ambe părţile, şi binele, înflorirea şi gloria patriei comune. Dealtmintrelea părerile astăĕi sûnt aşa de clarificate, încât cuvêntul de injurie: „panslav“ astăĕi numai de haimanalele politice se mai întrebuinţează.“

(Va urma.)

Iubileul primatelui Simor.

Budapesta, în 28 Octomv. n. 1886.

De câteva ĕile capitala a cam sărăcit în privinţa celebrităţilor. Un numĕr foarte însĕmnat a emigrat pe câtva timp, pentru-ca sĕ iee parte ear' la o nouă sĕrbătoare naţională; la o sĕrbătoare, pentru care acum cam de-o jumĕtate de an se tot fac la pregătiri în toate părţile. Căci sciut este, că Ungurul aşa-i făcut, ca sĕ facă tot lucruri mari: el numai cu lucruri proprii şi altor muritori nu se mulţumesce. Cu deosebire când e vorba sĕ tămâieze pe oameni, pe cari îi crede el de valoare şi bine meritaţi pentru el, apoi nu se înfăţişează în public nici odată nepregătit. Dovadă sûnt pregătirile ce se făcuseră mai anţĕrţ pentru cultul ministrului actual de culte; dovadă sûnt pregătirile de fericită aducere aminte făcute întru sĕrbătorirea actualului ministru-president, şi dovada cea mai proaspĕtă sûnt pregătirile, cari s'au făcut acum de câteva luni întru preamărirea primatelui ţerii.

Din toate unghetele ţerii, de câteva ĕile încoace se îndreaptă oamenii mai de gravitate spre Strigoniu: unii cu mânile goale, dar' cu vorbe dulci, alţii cu daruri, dar' mai moi la vorbă, toţi însĕ pentru a tămâia pe acela, care de 50 de ani fără întrerupere poartă cădelniţa în mânile sale.

O privelisce rară, de tot rară aceasta pentru un oraş ca metropola bisericii catolice din Ungaria. Atâtea feţe bisericesci îmbrăcate în porfiră şi în vison, atâtea fracuri franţuzesci şi cilindre nemţesci, atâtea costumuri împodobite cu pene de struţ la cap şi cu pinteni la călcâe ca de astădată, nu s'au mai pomenit acolo nici odată. De asemenea atâtea binecuvêntări, câte s'au dat de lumea laică aceluia, care mai bine de un pătrar de veac binecuvintează cu amêndouĕ mânile, încă nu se ţine minte sĕ se fi pomenit.

Daruri: aur smirnă şi tămâe încă au fost din greu. Deasemenea n'au lipsit nici alte lucruri de mâni omenesci. Între cele multe chiar şi nisce frumoase covoare de întins pe padiment.

Nu e vorbă, sciu Ungurii cum sĕ-'şi arete recunoscinţa faţă cu bărbaţii cei mari ai lor, când voiesc. Au dat destule probe, dacă nu prea multe încă. Şi de astă-dată la cele multe mai adaugă una încă din partea tuturor: dela opincă până la vlădică, dela fălcer până la minister. Cel puţin aşa ne spun aceia, care au mers acolo şi au vorbit în numele obştiei maghiare. Şi fi-va, mai ales fiindcă sĕrbătoritul însuşi representă foarte bine cele douĕ extreme: ca fiiu al unui modest ciobotar este născut democrat, ear' ca primate este făcut aristocrat. Ba că este tocmai aşa, ne putem uşor încredinţa, îndată-ce vom arunca o ochire asupra acelora, cari au alergat acolo pentru marele act al tămâerii.

Mulţi, foarte mulţi dintre ei nu sûnt oi din turma încredinţată păstoririi lui; şi eară mulţi sûnt din taběra generalului în activitate Tisza, mulţi din ale pensionatului general, astădi mare mucenic Kossuth şi eară mulţi din a generalului *in spe* Apponyi.

Se vede dar', că fără deosebire de biserică şi de partid, toţi într'un gând au mărturisit.

Acum, nu e vorbă, guvernul scie cât poate sĕ-'i strice clerul, în frunte cu primatele, că doar' nici nu a avut timp sĕ-'şi uite trânteala, la care 'l-a cumpenit mai an; Apponyi încă va cam da cu socoteală cât 'i-ar putè folosì la cas de lipsă; ear' Kossuth-istii încă sciu una şi încă bună, sciu adecă, că ei sûnt cam săraci, ear' biserica papistă cam bogată.

Destul că primatele Ungariei Şimor prin această sĕrbătoare se ridică în rîndul figurilor istorice ale ţerii. Şi nu fără cuvênt. Un archiereu cu vîrtuţile ce-'l împodobesc pe el are titlu de drept la aceasta. Jertfele mai bine de trei milioane ce le-a prestat în favorul instrucţiunii publice, a filantropiei, a religiosităţii şi moralităţii, cuviosia şi evlavia lui, jertfirea unei vieţi pline de roade în restimp până acum de 50 de ani, merită sĕ se pună în lumina lumei şi sĕ fie însoţite de recunoscinţă.

Presa maghiară de toate nuanţele încă o recunoasce aceasta şi strigă pe toate tonurile: Osana . . .

O singură slăbiciune însĕ totuşi 'i-au aflat marelui bărbat, slăbiciune, pe care o regretează, încă din inimă, şi în privinţa căreia numai întru atâta se mângăie, încât sperează că în viitorul cel mai apropiat se va pierde şi aceasta.

Dealtmintrelea, numai ce se potriversce, această slabiciune, ori-cum a fost tractată de cu cruţare, este mare. Ba am putè ĕice foarte mare, mai ales din punctul de vedere al ideii de stat maghiar. Este atât de mare, încât de bună-seamă dacă nu se ţinea cont de solemnitatea ĕilei, avea sĕ fie supusă unei discuţiuni cu mult mai vehemente.

Spre a se încredinţa publicul despre mărimea ei, nu are decât sĕ cetească ceea-ce reproducem dintr'una din foile maghiare de aici.

Eată ce ĕice aceasta:

„Ioan Simor este preot desĕvîrşit, e om înţelept, evlavios, nepĕtat şi filantrop. Faţă cu preoţimea este strict şi pretenţios. Cestiunea maghiarimei însĕ puţin cumpĕnesce înaintea lui. Pe cei cari stau în nume de panslavisti 'i-a făcut canonici şi 'i-a luat în curtea sa. Adevĕrat este şi aceea, că în archidiecesa sa nu face mei nimic pentru rĕspândirea maghiarimei, — *magyarság* — aceste slăbiciuni însĕ se uită astădi, când ţeara întreagă serbează cu respect vîrtuţile şi meritele prelatului seu.

„Dacă ar voì clerul nostru superior, dacă ar voì Ioan Simor, după strecurarea unei jumĕtăţi de veac, numĕrul maghiarimei din Ungaria s'ar duplica.“

Sêrmanul ce prelat, în greu pĕcat a căĕut. Norocul numai, că ca preot are puterea deslegării, căci altfel scie Dumneĕeu cum s'ar ispăşì.

Apoi mai ĕică cineva, că Ungurii sûnt şovinisti şi că voiesc maghiarisarea?!! *G. p.*

Părintele Radu.

Nu bucuros revenim asupra unei cestiuni pentru noi neplăcute, — dar' multe facem, pe care nu bucuros le facem.

E lucru sciut, că noi am avut chiar dintru început oare-care nedumeriri asupra posiţiunii ce Părintele Radu ocupă la Archiepiscopia romano-catolică din Bucuresci.

Sûnt acuma aproape douĕ sute de ani decând o parte din poporul român s'a unit cu biserica dela Roma, s'a unit însĕ cu foarte multe reserve, s'a unit, dar' nu s'a indentificat. Erau oameni cu prevedere bĕtrânii, care au sevîrşit acest act şi voiau ca prin unirea cu biserica din Roma sĕ nu se producă o prea adûncă desbinare în poporul român. Da aceea a ţinut, ca şi Românii uniţi sĕ păstreze toate, dar' toate tradiţiunile neamului nostru în ceea-ce privesce ritul ceremonial, administraţiunea, posiţiunea preoţilor, în genere viaţa bisericească, pentru-ca sĕ nu fie nici o deosebire între „uniţi“ şi „neuniţi“.

Cu toate aceste desbinarea s'a produs şi timp de o sută şi cinci-ĕeci de ani societatea noastră românească a fost agitată de cele mai urîte lupte între fraţi.

De ce aceste lupte?

De sigur nu pentru-că s'au produs deosebirile, de care întemeietorii bisericii române greco-catolice voiau sĕ se ferească.

S'au produs, fiindcă Românii se temeau, că se vor produce aceste deosebiri.

Nu ne îndoim, că Părintele Radu va fi cunoscênd istoria bisericii greco-catolice cel puţin tot atât de bine ca noi, şi, cunoscênd istoria aceasta, trebue sĕ scie, că totdeauna temerea aceasta a fost punctul de plecare al agitaţiunilor dintre uniţi. Chiar dintru început a fost pentru biserica „unită“ o cestiune de existenţă sĕ păstreze tradiţiunile naţionale, şi sĕ pună capĕt temerii, că în cele din urmă „uniţii“ se vor face „papistaşi“.

Dacă n'ar fi existat temerea aceasta, abia ar mai fi rĕmas dincoace de Carpaţi Români, care ar fi combătut „unirea“; şi astădi biserica română greco-catolică e combătută numai de aceia, care au temerea aceasta.

Nouĕ de sigur că nu ni se poate face imputarea, că sûntem între combatenţi. Multe pĕcate vom fi avênd, — dar' aceasta nu e între ele. Vĕdênd cele ce s'au petrecut în timp de o sută opt-ĕeci şi şese de ani, admirăm statornicia Românilor uniţi cu biserica dela Roma şi sûntem convinşi, că nici odată nu se vor depărta de ceilalţi fraţi ai lor. Biserica română greco-catolică nu e mai puţin românească ca cea greco-orientală şi astădi, când spiritul naţional e atât de desvoltat, este o cestiune de conservare pentru ea, ca sĕ şi rĕmână românească prin păstrarea cu sfinţenie a tradiţiunilor bisericesci ale neamului românesc.

Nu ne temem dar' de „uniţi“ şi cu atât mai fără de reservă recunoascem meritele mari, pe care ei 'şi-le-au câştigaţ pentru desvoltarea

---

lor şi de a aplauda la tot ceea-ce fac. Ar fi un lucru de prisos de a ne mai teme, că vom merge prea departe cu îndatorirea; trebue sĕ ne arĕtăm pe faţă; când e vorba de linguşire cei mai fini sûnt totdeauna aceia, care sciu sĕ fie mai fără de sfială; nu e nimic aşa de nerusinat şi de ridicol, ca sĕ nu aibă trecere îndată-ce se înfăţişează drept laudă. Nu-i vorbă, sinceritatea e cam jignită de rolul ce joc: dar' când avem trebuinţă de oameni, nu ne rĕmâne decât sĕ le fim pe plac şi câtă vreme nu-'i putem câştiga altfel decât aşa, vina nu e a celor ce linguşesc, ci a celor ce vor sĕ fie linguşiţi.

Elisa. — Dar' pentru-ce nu-'ţi dai silinţă sĕ dobândesci şi spriginul frăţine-meu, pentru casul, că fetei din casă 'i-ar trece prin gând sĕ destăinuească secretul nostru?

Valer. — Nu se poate sĕ fiu în voile amêndoror deodată, căci firea părintelui şi aceea a fiiului seu sûnt douĕ lucruri atât de deosebite, încât e preste putinţă sĕ stau bine cu amêndoi deodată. D-ta însĕ stăruiesce, din parte-'ţi, prelûngă fratele d-tale, şi te folosesce de amicia, pe care o aveţi amêndoi, spre a-'l câştiga pentru interesele noastre. El vine. Mĕ retrag. Folosesce-te de acest timp spre a-'i vorbì, şi nu-'i împărtăşì despre trebile noastre decât ceea-ce vei socotì potrivit cu împregiurările.

Elisa. — Nu sciu, dacă voiu fi destul de tare spre a-'i vorbì despre aceasta.

(Va urma.)

*) Unul dintre domnii acestia, vice-comitele dela Thurocz, cu ocasiunea proiectării statutelor, în adunarea constituantă a reuniunii a protestat contra expresiunii „poporul slovac“. Aşa dar', nici baremi popor nu sûnt Slovacii în Ungaria-superioară, fiindcă caracterisarea aceasta presupune o consolidaţiune spirituală. Şi astfel de domni sûnt conducĕtorii unei reuniuni literare (!) pentru desvoltarea culturală a bietului popor slovac!

noastră națională. Ni s'a făcut adese-ori imputarea, că facem prin recunoascerea acestor merite propagandă pentru „unire“. Cu atât mai rĕu pentrn biserica greco-orientală: sĕ-'și câștige și ea merite, dacă se crede, că mai puține 'și-a câștigat, — deși pentru toți cei ce cunosc trecutul — din ea a pornit cultura noastră. — Am fi nisce fățarnici, dacă n'am recunoasce adevĕrul.

Tocmai de aceea însĕ ne simțim oare-cum strîmtorați, când vedem, cum unii dintre preoții români crescuți prin seminare catolice uită tradițiunile marilor fruntași ai bisericii lor și se îmbracă întocmai ca preoții romano-catolici, își rad barba, ba se simt mângăiați, când pot servì la vre-un altar latin alăturea cu preoți romano-catolici.

Înțelegem zelul acesta și este departe de noi gândul de a-'l desaproba. N'avem sĕ ne pronunțăm în materia aceasta. Tocmai între acesti oameni sûnt unii dintre cei mai distinși preoți români, luptători luminați, inteligenți și neobosiți pentru cultura noastră națională.

Dar' tocmai în biserica papală e bine cunoscut principiul:

„Dacă vrei sĕ fii primit cu inima deschisă, îmbracă-te în haina cuvenită și grăiesce în limba acelora, la care te adresezi“.

Acesti preoți îi *înstrăinează pe Români* de biserica greco-catolică, ba înstrăinează chiar și pe credincioșii lor. Românul ține la tradițiunile părinților sei și nu acum e timpul sĕ producem perturbațiuni sociale prin silințe contrare tradițiunilor neamului nostru.

Rea și numai rea poate dar' sĕ fie impresiunea, pe care o produce funcționarea Părintelui Radu la archiepiscopia latină din Bucuresci, și am avut cu toții ocasiune de a ne convinge, că s'a produs oare-care turburare în spirite și a fost funcționarea Părintelui Radu exploatată contra bisericii greco-catolice.

De aceea am crezut, că trebue sĕ nu facem pe Românii greco-catolici responsabili pentru zelul inoportun al Părintelui Radu, și am dis, că nu înțelegem, cum Părintele Radu, preot din archidiecesa română a Albei-Iuliei funcționează la archidiecesa bulgărească latină din Bucuresci.

Vine acum Părintele Radu și ne spune într'o corespondență datată din Bucuresci și publicată în „Revista Catolică“, fascicolul VII—VIII, — că a fost trimis la Bucuresci de propriul seu archiereu, adecă de Înalt Preasfința Sa Părintele Metropolit Ioan Vancea.

Nu cercetăm, de ce trebuia neapĕrat sĕ se spună aceasta. Dar', dacă Părintele Radu o spune, putem sĕ o spunem și noi, — căci adevĕrat trebuie sĕ fie.

Adevĕrat este, dar' de aici nu urmează, că este și bine.

Sûntem dintre admiratorii, dintre cei mai sinceri veneratori ai actualului metropolit din Blaj, pe care îl punem mai presus de toți archiereii români aci în viață. Mai mult nici chiar Părintele Radu nu poate sĕ ne ceară.

Cu toate aceste, — oameni sûntem cu toții, — poate sĕ greșească și Înalt Preasfința Sa.

Și ne luăm voia de a fi de părere, că a greșit Înalt Preasfința Sa, când 'l-a trimis pe Părintele Radu la Bucuresci: a fost rĕu ales și timpul, — poate chiar și omul.

Corespondență particulară
a „Tribunei“.

Beliu (com. Bihor), Octomvrie 1886.

În 12 a lunei și anului curent efectuindu-se în comitat, așa în solgăbirăimea de Beliu, alegerile de membri comitatensi, cred, că va fi de interes românesc, a aduce la cunoscința cetitorilor dvoastre, rĕspândite în unghiurile românesci, istoricul decurgerii acelora, și urmările triste pentru câteva comune aparținĕtoare acestui cerc.

Până acì în trecut totdeauna aveam onoare în această afacere, — de a ne recomanda oamenii nostri din centru, — indivizii pentru alegere între noi, consistând, cu excepțiunea diregĕtorilor, Jidanilor și a câtorva măiestri, tot cercul din Români, și afară de Beliu sûnt toți de o confesiune; crezând, că frați de un sânge și de o lege fiind, ne vom putè înțelege asupra postulatelor noastre și vom reeșì cu Românii. Pe cunci utrumque am și reeșit. Ăst-timp nu sciu, superflu a fi Români în sfatul comitatului; de nu ni s'a recomandat baremi un Român, sau cugetat, că ne vom pricepe noi datoriile noastre și vom confera noi ce e de făcut, dezul că stând causa lăsată grijei noastre, noi în resimțirea vexațiunilor și a buzeranilor, de care aci așa n'am scăpat, la care ne așteptam pencandidații nostri, după păteniile trecute — lăpĕdat-o. Pe cât am fost noi de nepăsători, pe atâta au fost interesați Maghiarii et compania de causă, și astfel ei au candidat 3 indivizi maghiari, — deși numai doi au trebuit, — doi notari și un dominal, toți de ai lui Tisza.

Pe unul comunele nu 'l-au putut sĕ-'l împartă, a trebuit sĕ cadă, și soartea a picat pe dominalul Gyurcsák Ferencz, *„tiszttartó“*. Se înțelege presiunea a fost cât de mare din toate părțile. Pentru un notar au fost toți, dar' între acesti doi bietul popor nu scia ce sĕ facă. De notarul al doilea nu poate sĕ se lase din frica de cumnatul seu dl „solgăbirău“ și a altor doi notari cuscrii cu dînsul. Pe *„tiszttartó“-ul* din frica de pădurari, șumari, cioși et tuti-quanti.

Ajunși în această dilemă, sau mai bine confusiune, poporul bucuros rĕmânea acasă, dar' ispita umbla după el rupt, neajuns în toate unghiurile, astfel, ce avea de a face, decât constrînși a asculta și a se agonisì rĕsbunări din partea candidaților, cu atât mai tare, cu cât — onoare excepțiunii micei preotimi, nu absentà dela actul acesta, de a-'și vedè de alte treburi.

Votând vrênd, nevrênd, prin sedule, resultează la 4 oare d. am. terminul perclus, actul alegerii și reeșirea celor doi notari. „Adalmaș“-ul de bucurie a urmat cât de mult.

De moarte se năcăjesc dominalii și încep a-'și rĕsbuna asupra poporului cu nedarea lemnelor de foc, nici pentru bani mulți, și cu alte de câte toate; destul, că poporul nevinovat, are sĕ o pățească prin ignoranța lui, vom da rĕspundere. Apoi în nĕcazurile și confusiunile aceste nu dice, decât: „nu este amar sĕ nu treacă, și dulce sĕ nu se gate“. Acestea aducêndu-le în publicitate, le țin de consolațiuni altor frați de ai nostri cu alte nĕcazuri, de a avè pacienșă, căci nu e suis fără coborîș. Un Român.

Cronică.

Obligațiuni urbariale ardelene. Conform unei publicațiuni dela camera bursei din Viena, obligațiunile urbariale ardelene sûnt dela 15 Noemvrie 1886 numai atunci furnisabile în negotul bursei, dacă sûnt provĕdute cu noua coală de cupoane.

*

Subvențiunea operei maghiare din Pesta formează unul din cele mai interesante capitole ale raportului de motivări al budgetului ministerului de interne. Pentru anul 1887 s'a preliminat pentru „teatrul național“ și pentru „operă“ o subvențiune de 386.000 fl., va sĕ dică cu 121.600 fl. mai mult ca în anul 1886. După-ce subvențiunea teatrului național cu 99.000 fl. nu se măresce, numitul plus, ce se pretinde, rĕmâne exclusiv în favorul operei. Raportul de motivare atribue cusa acestei aparențe, în prima linie scădĕmêntului frecuentării operei. Până în Decemvrie a anului trecut — a anului de exposiție — s'a bucurat institutul de o frecuență extraordinară, de acì încoace apoi au scădut întrările de și. — Între asemene împregiurări se vorbesce, că opera se va preda unui „întreprindĕtor“.

*

Sașii în America. Publicând o scrisoare a unui Sas din Canada, „Siebenbürgisch-Deutsches-Tagblatt“ observă, că chiar și țeranii sași își părăsesc ici cole patria; așa ni se împărtășesce, — dice organul săsesc, — că 6 tineri din comuna Richiștorf 'și-au căutat deja norocul în noua lume.

*

Epidemie de tifus în Seraievo. Din Seraievo se scrie: De vre-o câteva sĕptĕmâni încoace grasează tifusul într'o mĕsură atât de mare, încât au trebuit sĕ se iee cele mai energice dispositiuni pentru combaterea boalei. Numĕrul bolnavilor de până acum e 500. Jertfele morbului sûnt mai ales copiii. Instrucțiunea pe tot locul e sistată.

*

Generali pensionați. În Austria există 477 generali pensionați, și anume 31 generali de artilerie și generali de cavalerie, 177 Locotenenți-Mareșali și 269 generali-majori. Cei mai mulți dintre ei, adecă 192, domicilează în Viena, ear' în Graz 69.

*

Situația din Bulgaria o ilustrează o depeșă, ce o primesce din Tîrnova „Agénce Havas“ în următorul mod: Lumea își dă bine seama, că presența bastimentelor rusesci înaintea Varnei și amenințările de ocupațiune, au de scop sĕ exerciteze o presiune asupra membrilor adunării și sĕ arunce spaima în poporațiune, căci fără îndoială Rusia tot mai crede în realegerea principelui de Battemberg. Se întreabă, dacă Rusia lucrează astfel numai spre a împedeca această realegere, sau ca în același timp sĕ provoace căderea regenței. În sferele oficiale se rĕspunde la aceasta, că candidatura Battemberg este înlăturată, mulțumită sforțărilor guvernului însuși, căci un mare numĕr de deputați, mai cu seamă cei din Rumelia, veniseră la Tîrnova cu idea de a realege pe principele Alexandru. Nu numai că guvernul a depărtat idea realegerii sale, dar' propune chiar candidatura Waldemar sau Oldenburg, apoi acceptà, afară de acestea, punerea în libertate a ofițerilor arestați. Eacă cum se crede, că se va satisface Țarul și se va aduce o schimbare favorabilă. Dar' acțiunea Rusiei înaintea Varnei și poate ocupațiunea acestui oraș, va distruge fără îndoială această speranță și va arĕta, că Rusia nu voiesce sĕ facă nimic cu guvernul actual. Dacă această atitudine se accentuează, ce devine alegerea unui prinț agreat de Rusia, după-cum eram decișì a o face? Mulți deputați sûnt de părere, că nu trebuie modificate programele stabilite. Ei spun, că dacă guvernul actual va cădè, el a ținut cel puțin o conduită logică până la căpĕt și conformă cu legile țerii. Elementul mai intransigent ar voì o protestare sgomotoasă, dacă nu mai speră a se împăca cu Rusia. Acest partid va pune înainte, fără îndoială, alegerea prințului de Battemberg. Toți, în fond, speră cu toate acestea, că presența Rușilor la Varna va aduce un conflict între oare-care puteri, cel puțin în lipsa altora, între Rusia și Anglia. Rĕmâne de semnalat sentimentele partisanilor Rusiei, care cred, că atitudinea acestei puteri va face sĕ-'și pearză capul cei dela putere și că ei vor fi gata pentru a moștenì regența.

*

Sobrania bulgară se compune din 520 deputați. Cincispredece din ei sûnt alești în mai multe locuri (între acestia este și cunoscutul patriot Zaharia Stoianoff). Așa fiind Sobrania nu se va compune decât din 485 deputați. Din acestia sûnt 53 Musulmani. Sobrania se va compune din 2 regenți, 5 ministri, un vechiu-ministru, 7 funcționari, 33 primari, 9 ajutători de primari, 7 amploiați comunali, 137 agricultori, 166 comercianți, 47 advocați, 10 inspectori scolari, 13 profesori, 7 preoți, 8 doctori de medicină, 4 farmacisti, 3 diaristi, 1 publicist, 2 librari, un tipograf, 9 cărciumari, 1 categiu, 4 băcani, 9 zidari, 2 restauratori, 1 ciasornicar. Numĕrul total al representanților trebue sĕ fie de 572, dar' în șepte colegii electorale alegerile nu s'au făcut.

*

Exposiția dela Paris din anul 1889. Proiectul dlui Alphand, pentru exposiția din 1889 dela Paris, a fost examinat și aprobat de comisia de control. Exposiția va fi instalată într'un singur palat împărțit așa, ca sĕ se ușureze circulația visitatorilor. Turnul Eiffel se va clădì pe cheiul Senei în fața podului Ienei. Exposiția de horticultură și agricultură va cuprinde tot cheiul d'Orsay, între câmpul lui Marte și ospiciul invalizilor.

Varietăți.

(Minele de aur ale Australiei-Occidentale.) Nu mai este nici o îndoială, că terenurile aluviane ale Australiei-occidentale conțin aur într'o calitate destul de mare, încât de acum chiar sĕ se poată prevedè o repede populare a districtelor cu totul deșerte până aci. În momentul acesta mii de indivizi sûnt deja ocupați în a scotocì năsipurile districtului Kimberley și mii alții se îndreaptă, din diferite părți ale Australiei și Angliei chiar spre locurile, unde ei speră sĕ dee preste avere. Aceste locuri sûnt două districte ale Australiei-occidentale, colonia engleză, care datează dela 1829, și care cuprinzênd toată partea continentului australian situată la Vestul celui de al 129-lea meridian de longitudine Ost, adecă a treia parte din acest continent posede o suprafață de 8 ori mai mare decât tot regatul unit al marei Britaniei și Irlandei. Cele două districte Ost și West-Kimberley constitue partea acestei colonii situată la Nord la 19.30° de latitudine Sud. Suprafața lor este de 134.000 mile pătrate ce sûnt de arêndat, în cea mai mare parte, loturi de 20000 sau 50000, care pentru suma de 12 lei 50 pe an mia de acri pentru pămênturile de păsune și de vêndut cu același preț acrul, în loturi de câte 200 acri, pentru celelalte pămênturi. Pe la finele anului 1885 se rĕspândise sgomotul în coloniă, că o mare întindere de teren aurifer a fost descoperită în districtul Kimberley. Dl Hill, unul din tovarĕșii primului explotator al interiorului, dl Al. Forrest, prorocise în adevĕr într'un raport făcut la reîntoarcerea sa, că se va găsì acolo aur, și geologul coloniei, dl Hardman, confirmase această prorocire, după-ce însoțise pe savanții însărcinați cu cercetarea acelor locuri. În urma raportului sau doi sau trei exploratori se duseră la fața locului și aduseră aur, alții îi urmară și obținură același resultat. Districtul Kimberley posede două întinse golfuri, cari par a fi târziu punctele unde se vor concentra comunicațiunile și relațiunile. Unul din ele King Sud, este situat pe coasta occidentală și acolo se întâlnesc mai multe rîuri, cari descindêd din King Leopolt Range și din diferite înălțimi; celalalt Cambridge Gulf, este situat pe coasta septentrională și primesc de asemenea mai multe rîuri mai mult sau mai putin importante. Atențiunea guvernului fiind atrasă mai întâiu asupra golfului King Sud, pe țĕrmul oriental al acestui golf au fost stabilite autoritățile însărcinate cu privegherea celor dintâiu explorațiuni. Stațiunea primì numele de Derby și ea se desvoltà repede; crescerea vitelor, exploatarea bogatelor păduri și a minelor de plumb și de aramă, cultivarea cerealelor, a vitelor și a fructelor, au chiămat pe emigranți. Ultimele raporturi cunoscute constatau deja existența unui stog foarte mare de vite. Poporația albă era încă minimă; indigenii, puțin numĕroși, se arĕtau destul de rĕu dispuși față cu ea; dar' dînsa se apĕra cu înlesnire contra atacurilor lor.

(Folosul ouelelor ca nutriment.) Ouele paserilor conțin, în mic volum, mai mare cantitate de esență hrănitoare decât cele mai multe alte nutrimente. Cu toate aceste înlesnirea, cu care ele se găsesc și se conservă precum și calitatea, pe care o au de a nu da mijloc la falsificare, le constitue ca un isvor de hrană din cele mai prețioase. Oul de găină din causa lesnei sale digerațiuni, a finetei și mai cu seamă pentru avantagiile lui, că contribuiesce pentru recâștigarea puterilor corporale, este oul cel mai excelent, a cărui valoare, Hippocrate, părintele medicinei, a constatat-o. Ouele găinei au fost obiectul unei adevĕrate adorațiuni la multe popoare din vechime. Romanii le aduceau cu mare pompă la serbarea deiței Ceres, ear' la Greci nu obțineau mai puține onoruri. Iaponezii iubesc prea mult ouele, și le mănâncă ca pe fructe, în urma mesei, și de multe ori și după portocale. Iaponezii cei bogați, foarte pretențioși, când este vorba despre oue, nu mănâncă ouele de găină, cari umblă încoace și încolo libere și se hrănesc cum le vine lor. Trebue ca găinele sĕ fie hrănite cu orez și sĕ ouĕ în camere într'adins destinate. Pe la noi Europenii se prefer ouele de găini, cari se hrănesc cu orz, și sûnt primite în unanimitate ca rele ouele de găini, cari mănâncă multe insecte. Ouele fesanului sûnt cele mai bune după ouele de găini. Romanii stimau mult ouele păunului, cari se vindeau în Roma până la cinci dinareere (40 bani) unul; și întru adevĕr ele sûnt excelente cum sûnt și cele de lebedă, din ele se pregătesc omlete, pe care și cel mai pretențios lacom era sĕ le primească ca excelente. Ouele de curcă și de bibilică asemenea au gustul fin și seamănă cu cele de găini. Ear' cele de gâscă și de rață sûnt mult mai inferioare; ele sûnt mai mari și grele la mistuit; cu toate acestea din causa gălbenușului lor mai voluminos, sûnt căutate de cofetari. În fine enormele oue de struț, cari echivalează cu trei duzine oue de găină nu sûnt vrednice de laudă nici decum, pe cari nisce călĕtori, probabil flămânzi, le-au lăudat prea mult. Gustul ouelor struțului este slab și omletele, ce se fac din ele, se despart în bucăți; și pentru aceasta Arabii și emigranții în Algeria le întrebuințează numai pentru prăjituri.

Bibliografie.

„Gazeta Săteanului“. Foaia cunoscințelor trebuincioase agricultorului și poporului. Ese la 5 și 20 a fiecărei luni. Rîmnicul-Sărat, 20 Octomvrie 1886. Anul III. Nr. 18. Sumar: Alianța latină: Gromier. — Exposițiunea și concursurile de vite și de pluguri din 1886 din R.-Sărat: Reporter. — Băgare de seamă la reacțiunea coalisată: L'Etendard. — Îmbunătățirea vitelor de muncă: I. St. Furtună. — Măzărichea; Vicia: Constantin C. Datculescu. — Numĕrul vitelor în diferite țeri din Europa și din celelalte părți ale pămêntului: D. — Folosul ouelor ca nutriment: Tomius. — Tesaurele subpămêntene: I. Aristotel. — Alcoolul și alcoolismul: Cricrid. — Din localitate: D. — Din țeară: D. — Buletin comercial. — Miscelanea: Un econom român.

Posta ultimă.

Tîrnova, 1 Noemvrie n. Agentul bulgar din Constantinopol a primit instrucțiunea, a propune ambasadorului rusesc arangiamentul, după care sĕ se formeze un regim din toate partidele. Prin aceasta voesce regența a cunoasce intențiunile Rusiei față cu recunoascerea dreptului de alegere a Sobraniei.

Londra, 1 Noemvrie n. Conferența cabinetului a durat 3 oare. Ministrul de externe a conferit cu ambasadorul italian și turcesc; Salisbury cu ambasadorul german.

Serviciul telegrafic
al
„TRIBUNEI“.

Tîrnova, 2 Noemvrie n. Alaltăieri înainte de ameaci a avut loc deschiderea marei Sobranie. Regenții Stambuloff și Mutcuroff urmați de ofițerii garnisoanei au ocupat loc pe estradă. Stambuloff cetesce mesagiul, în care se schițează nisuința regenței după lovitura de stat din 21 August, și în care se amintesce ca lucru de căpetenie convocarea adunării naționale cu scopul de a se sĕvîrși alegerea principelui. El sperează, că representanții poporului vor alege un principe, care își va devota vieața pentru interesele patriei, și care va conduce națiunea pe calea progresului. Caraveloff, care a rĕmas în Sofia, 'și-a dat telegrafice subscrierea. Sobrania a păsit apoi la alegerea biroului. Față cu atitudinea Rusiei, sesiunea va fi foarte scurtă. Alegerea principelui, probabil a prințului Waldemar de Danemarca, va fi terminată în 2—3 dile.

Londra, 2 Noemvrie n. „Agența Reuter“ află, că guvernului bulgar 'i-s'a dat sfatul a se supune Țarului necondiționat, spre a evita ocupația rusească.

Director: **Ioan Slavici.**
Redactor responsabil: **Aurel Popa.**

Extrase bisericesci-scolare.

Posturi vacante.

1. Postul de paroch gr.-or. în Peteritea, protopresbiteratul Solnocului, cu un venit anual computat în bani de 248 fl. 35 cr. — A se adresa la respectivul oficiu protopresbiteral în Cupșeni până la 22 Noemvrie n.

2. Posturile de învĕțători gr.-or în: Dej, salar 75 fl.; Corneni, salar 50 fl.; Poiana-Blenchi, salar 100 fl. — A se adresa la oficiul protopresbiteral în Dej până la 7 Noemvrie n.

3. Posturile de învĕțători gr.-or. în: Lancrăm, două stațiuni, salarisate una cu 300 fl. și alta cu 140 fl.; Vingard, salar 200 fl. cuartir și lemne pentru foc; Căpâlna, salar 120 fl., cuartir și lemne; Petrifalău, salar 160 fl. cuartir și lemne. — A se adresa la oficiul protopresbiteral în Sebeșul-săsesc până la 7 Noemvrie n.

4. Posturile de învĕțători gr.-or. în: Păclișa, salar 150 fl. cuartir și lemne; Măjina, salar 100 fl.; cu postul acesta e împreunat și cantoratul. — A se adresa la oficiul protopresbiteral din Alba-Iulia până la 7 Noemvrie n.

Economic.

Cronica agricolă din România. Cetim în „Gazeta Săteanului“: În urma ploiei dela 3 și 4 Octomvrie s'au mai făcut semĕnături de cereale de toamnă, s'au mai sfărîmat bulgării după arăturile făcute pe uscăciune, înlesnindu-se eșirea cerealelor ce stăteau nerĕsărite, mai ales dacă s'a avut grije a se grăpa din nou acei bulgări cu grapa de mărăcini în cele 2, 3 dile după ploaie.

Deși mulți ară și acum, dar' prevedem, că numĕrul hectarelor semĕnate toamna aceasta va fi mult inferior anilor trecuți.

Cerealele semĕnate înainte de ploaie, astădi înverdesc câmpiile fiind destul de dese; cele ce s'au semĕnat în urmă de abia es și cum s'a uscat din nou pământul, grânele semĕnate după 12 Octomvrie stau nerĕsărite. E nevoe de ploaie. Vremea a devenit foarte rece și puține cereale de toamnă vor putè înfrăți până-ce înghețul va oprì avêntul lor.

Porumburile se culeg. Fericiți aceia ce au eșit la culesul porumbului la mijlocul lunei Octomvrie, ear' nu la începutul ei. Precând unele din porumburile culese la finea lui Septemvrie s'au încins de acum; cele ce s'au cules după Vineria-mare sûnt bine uscate.

Recolta porumbului în tot județul (Rîmnicul-Sărat) e admirabilă; pe alocurea dă 35 hectolitre la hectar. Trecĕtorul prin satele de câmp poate vedè lucrând la leși și coșare noue la micul și marele cultivator. Numai dacă se va oferì și preț bun pentru porumbul bun și mult ce a eșit anul acesta și cărei plantă prăsită îi merge așa de bine în pământul nostru.

Porumbul nu lasă pe plugar, dacă îl cultivăm bine; deci nu e de loc pĕcat, — continuă numita foaie, — ca îndată-ce celelalte munci se vor mai isprăvì sĕ începem a face ogoare adûnci de toamnă pentru porumbul ce îl vom sĕmĕna la primăvară, precum am povĕțuit în toate toamnele pe cetitorii nostri.

LOTERIE.

Tragerea din 30 Octomvrie st. n.

Timișoara:	**2**	**86**	**83**	**44**	**9.**
Viena:	**12**	**52**	**50**	**22**	**21.**

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor **Nicolai V. Perlea**, Brăila.

Operațiile efectuate în 17 și 18 Octomvrie 1886.

Vĕnzĕtorii	Cumpĕrătorii	felul	hectol.	greut. libre	prețul lei în aur
Heis	Găetan	Cinqu.	1300	63¾	7.87½
Veron	Căpitan	Porumb	1100	60½	7.17½
C. Dimitriadi	Carnavali	Grâu	2450	59¼	11.10
Bloch	Schmierer	„	7500	57¾	10.25
„	„	„	1500	56¾	8.95
Cotti	Christoforato	„	1400	57¼	10.40
Emberico	Găetan	„	1000	57¼	11.40
Feitler	Petricioni	„	4500	61¾	13.—
Cotti	Feitler	Sĕcară	4000	54½	6.67½
„	Schmierer	Ovĕs	800	%	8.35
Nicolaidi	„	„	1000	%	8.35
Giuvara	Roth	Orz	2500	42½	4.10
Mari	„	„	3000	42¾	4.17½
Perlea	Ottoman	„	770	40	3.97
„	Pauli	„	1100	47¼	5.15
„	„	„	2000	47¼	5.15

Bursa de București.

Cota oficială dela 30 Octomvrie st. n. 1886.

Renta amort. (5%) . . .	Cump.	94.—	vênd.	95.—
„ Rur. conv. (6%) . .	„	87.⅞	„	—.—
Acț. de asig. Dacia-Rom. .	„	270.—	„	275.—
Banca națională a României	„	1010.—	„	1030.—
Împr. oraș. București . . .	„	32.—	„	36.—
Acț. de asig. Națională . .	„	—.—	„	—.—
Credit mob. rom.	„	—.—	„	—.—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	„	101 —	„	101 ½
Schimb 3 luni	„	25.13¾	„	—.—
Societ. const.	„	164.—	„	—.—
Aur	„	15.50	„	15.¾

Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA“

în Sibiiu, [286] 12

fundată în anul 1868

asigurează prelângă condițiunile cele mai favorabile:

a) **în conrta pericolului de foc și explosiune** clădiri de ori-ce fel, mărfuri, producte de câmp, mobilii etc.

b) **pe vieața omului** în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru terminuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune causate prin foc		Sume asigurate pe vieață	
în a. 1869—1882 fl.	481,950.41	în a. 1869—1882 fl.	315,301.91
în a. 1883 „	34,761.25	în a. 1883 „	32,843.10
în a. 1884 „	24,778.08	în a. 1884 „	40,084.13
în a. 1885 „	35,702.29	în a. 1885 „	35,843.24
Suma fl.	577,192.03	Suma fl.	424,072.38

1,001.264 fl. 41 cr.

Conform bilanțului pentru 1885 fondurile de reservă și garanție se urcă la

580.233 fl. 66 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiiu (Strada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Mersul trenurilor

pe liniele orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1886.

Budapesta—Predeal

	Tren mixt	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persoane
Viena	11.10	7.40		
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20
Szolnok	11.05	4.05	5.40	9.26
P. Ladány	2.02	5.45	5.58	11.40
Oradea-mare	4.12	6.58	8.30	1.28
		7.03	9.14	1.52
Várad-Velencze			9.24	2.—
Fugyi-Vásárhely			9.41	2.11
Mező-Telegd		7.33	10.19	2.34
Rév		8.54	11.38	3.18
Bratca			12.18	3.41
Bucia			12.54	4.01
Ciucia		8.58	1.57	4.26
Huiedin		9.28	3.11	5.08
Stana			3.40	5.27
Aghiriș			4.15	5.50
Ghirbĕu			4.36	6.02
Nădĕșel			4.58	6.24
Cluj		10.28	5.26	6.43
	11.—			7.08
Apahida	11.19			7.36
Ghiriș	12.33			9.16
Cucerdea	1.06			10.—
Uioara	1.13			10.09
Vințul de sus	1.20			10.19
Aiud	1.41			10.48
Teiuș	2.10			11.34
Crăciunel	2.35			12.12
Blaj	2.48			12.30
Micăsasa	3.20			12.52
Copșa mică	3.41			1.52
Mediaș	4.—			2.18
Elisabetopole	4.35			3.03
Sighișoara	5.10			3.59
Hașfaleu	5.37			4.28
Homorod	7.02			6.16
Ágostonfalva	7.43			6.44
Apatia	8.11			7.46
Feldioara	8.41			8.25
Brașov	9.21			9.15
	1.55			
Timiș	2.53			
Predeal	3.28			
Bucuresci	9.35			

Predeal—Budapesta

	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus
Bucuresci			7.30	
Predeal			1.14	
Timiș			1.45	
Brașov	— —		2.32	
	4.16		7.47	
Feldioara	5.02		8.24	
Apatia	5.43		8.51	
Ágostonfalva	6.15		9.14	
Homorod	7.06		9.51	
Hașfaleu	8.52		11.03	
Sighișoara	9.31		11.26	
Elisabetopole	10.16		12.—	
Mediaș	10.57		12.29	
Copșa mică	11.19		12.44	
	11.31		12.49	
Micăsasa	11.52		1.05	
Blaj	12.31		1.34	
Crăciunel	12.48		1.46	
Teiuș	1.51		2.19	
Aiud	2.18		2.39	
Vințul de sus	2.48		3.01	
Uioara	2.56		3.08	
Cucerdea	3.14		3.22	
Ghiriș	4.01		3.56	
Apahida	5.28		5.10	
Cluj	5.56		5.30	
	6.31	6.03		8.—
Nădĕșel	6.52	6.21		8.36
Ghirbĕu	7.08			9.02
Aghiriș	7.23			9.32
Stana	7.50			10.11
Huiedin	8.12	7.14		10.51
Ciucia	8.52	7.43		12.16
Bucia	9.10			12.50
Bratca	9.29			1.21
Rév	9.41	8.22		2.02
Mező-Telegd	10.24	8.48		3.06
Fugyi Vásárhely	10.43			3.38
Várad-Velencze	10.53			3.54
Oradea-mare	11.—	9.13		4.05
	11.15	9.18	10.55	
P. Ladány	1.09	10.38	1.23	5.17
Szolnok	3.29	12.20	3.24	5.25
Budapesta	6.38	2.15	7.45	10.—
Viena	3.—	8.—	6.05	

Budapesta—Arad—Teiuș

	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane
Viena		11.10	12.10
Budapesta		8.20	9.05
Szolnok		11.20	12.41
Arad		4.10	5.45
	7.04	4.30	6.—
Glogovaț	7.22	4.43	6.13
Gyorok	7.58	5.07	6.38
Pauliș	8.17	5.19	6.51
Radna-Lipova	8.36	5.41	7.10
Conop		6.09	7.37
Bêrzava		6.28	7.55
Soborșin		7.25	8.42
Zam		8.01	9.12
Gurasada		8.34	9.41
Ilia		8.55	9.58
Branicĭca		9.19	10.17
Deva		9.51	10.42
Simeria (Piski)		10.35	11.07
Orĕștia		11.11	11.37
Șibot		11.43	12.—
Vințul de jos		12.18	12.29
Alba-Iulia		12.36	12.46
Teiuș		1.29	1.41

Teiuș—Arad—Budapesta

	Tren omnibus	Tren mixt	Tren omnibus	Tren de persoane
Teiuș		11.24	2.40	
Alba-Iulia		12.19	3.59	
Vințul de jos		12.30	4.22	
Șibot		1.01	4.51	
Orĕștia		1.32	5.18	
Simeria (Piski)		2.31	6.15	
Deva		2.52	6.35	
Branicĭca		3.23	7.02	
Ilia		3.55	7.28	
Gurasada		4.08	7.40	
Zam		4.44	8.11	
Soborșin		5.30	8.46	
Bêrzava		6.27	9.33	
Conop		6.47	9.53	
Radna-Lipova	9.06	7.28	10.27	5.58
Pauliș	9.26	7.43	10.42	6.18
Gyorok	9.46	7.59	10.58	6.38
Glogovaț	10.21	8.28	11.35	7.13
Arad	10.38	8.42	11.39	7.30
Szolnok		9.17	12.31	
Budapesta		2.32	5.12	
Viena		6.—	8.20	
		3.—	6.05	

Simeria (Piski)—Petroșeni

Simeria	11.21	2.42
Streiu	11.58	3.25
Hațeg	12.46	4.16
Pui	1.37	5.11
Crivadia	2.24	5.58
Banița	3.05	6.40
Petroșeni	3.37	7.12

Petroșeni—Simeria (Piski)

Petroșeni	6.10	10.07
Banița	6.53	10.48
Crivadia	7.37	11.25
Pui	8.20	12.05
Hațeg	9.01	12.42
Streiu	9.52	1.22
Simeria	10.31	1.53

Arad—Timișoară

Arad	6.05	5.48
Aradul nou	6.33	6.19
Németh-Ságh	6.58	6.44
Vinga	7.29	7.16
Orczifalva	7.55	7.47
Merczifalva	8.14	8.08
Timișoară	9.08	9.02

Timișoară—Arad

Timișoară	6.25	5.—
Merczifalva	7.19	6.02
Orczifalva	7.46	6.32
Vinga	8.15	7.02
Németh-Ságh	8.36	7.23
Aradul nou	9.11	8.01
Arad	9.27	8.17

Ghiriș—Turda

Ghiriș	9.26	4.19
Turda	9.47	4.40

Turda—Ghiriș

Turda	8.29	3.10
Ghiriș	8.50	3.40

Copșa mică—Sibiiu

Copșa mică	2.02	3.55
Șeica mare	2.29	4.22
Loamneș	3.04	4.57
Ocna	3.30	5.23
Sibiiu	3.50	5.43

Sibiiu—Copșa mică

Sibiiu	9.31	10.50
Ocna	9.55	11.14
Loamneș	10.20	11.39
Șeica mare	10.48	12.07
Copșa mică	11.11	12.30

Cucerdea—Oșorheiu—Regh.-săs.

Cucerdea	3.32	10.20	3.25
Cheța	4.02	10.50	3.58
Ludoș	4.23	11.11	4.20
M.-Bogat	4.33	11.20	4.30
Cipeu-Iernut	5.10	11.57	5.11
Kerelő-Sz.-Pál	5.25	12.12	5.28
Nireșteu	5.48	12.36	5.53
Oșorheiu	6.07	12.55	6.13
	6.41	1.20	
Reghinul-săs.	8.40	3.22	

Regh.-săs.—Oșorheiu—Cucerdea

Reghinul-săs.	4.45		6.10
Oșorheiu	6.34		8.—
	6.56	12.15	10.20
Nireșteu	7.16	12.35	10.39
Kerelő-Sz.-Pál	7.40	12.58	11.02
Cipeu-Iernut	8.03	1.19	11.25
M.-Bogat	8.37	1.49	11.55
Ludoș	8.51	2.02	12.06
Cheța	9.08	2.18	12.22
Cucerdea	9.40	2.46	12.50

Simeria (Piski)—Uniedoară

Simeria (Piski)	2.18
Cerna	2.33
Uniedoara	3.08

Uniedoară—Simeria (Piski)

Uniedoara	5.10
Cerna	5.36
Simeria (Piski)	5.55

Nota: Numerii încuadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiiu, sub responsabilitatea lui **Michail Gerula.**